

Psalmus

IDivi Aurelii Augustini Hippo
ponensis episcopi de ps. cl. Trac-
tatus incipit.

4Sermo primus: de pma parte psalmi.

Ecce unus pauper orat: et non orat in silentio. Licet ergo audire eum: et videre quis nam sit. Ne forte ille sit. de quo dicit Appls. Qui propter nos paupera-
tus est et diues est. et illius paupertate vos ditaremini. Si ergo ipse est. quoniam pauper. Nam quoniam diunes: quis non videt? Unde enim hoies sunt diuites. Puto auro. argen-
to. familia. terra: sed oia per ipsum facta sunt. Quid ergo illo ditius. per quam facte sunt di-
uitie? ille etiam que non sunt vere diuitie? Per illum enim et ille diuitie: ingenium. mores. vita.
ipius corporis sanitas. sensus. confirmationes membra. Etenim cum hec salua sunt: et pau-
peres diuites sunt. Per illum et ille maiores diuitie: fides. pietas. iusticia. caritas. casti-
tas. mores boni. Nemo enim et has habet:
nisi per eum qui iustificat in propria. Ecce ergo di-
unes. Quis enim magis diunes. qui habet quod vult alio faciet. an qui facit quod vult et alio habet? Puto quod a ditione ille. qui fecit quod habet: Quia quod ille habet. tu non habes. Ecce ergo diunes. In hoc tam diuite unde agniti-
sum per hec verba: cinerem sicut panem manduca-
ui. et potum meum cum fletu miscebam. Ut ille:
Huc ille tanta diuitie puenit? Multum illud excelsum: multum hoc abiectum. Quid faciemus? Que admodum ista imma illis summis contemperabimus? Num ab inuicem longe sunt. Non dum agnosco istum pauperem. Alius est fortasse. Sed adhuc ignoramus. Unde enim nobis non videt ipse? Mirum si interrogas: et non expauescis diuitias. In principio erat verbum: et verbum erat apud deum et deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Qui ista dicit. cum dicaret. diuus erat? quantum magis ille de quo dicebat. In principio erat verbum: Et non quod cunctoribus verbis: sed verbis deus. Et non ubique sed apud deum. Et non vacane: sed oia per ipsum facta sunt. Linerez sicut panem manducauit: et potum suum cum fletu miscuit. Metuendum est ne tantis diuitiis nostra paupertas faciat iniuriam: Quere adhuc tamne ne ipse sit pau-
per iste: quoniam verbum caro factum est. et ba-

C

bitauit in nobis. Respice et illa vocem: Ego seru tuus. et filius ancille tue. Attende a-
cillum istam castam: et virginem: et matrem. Ibi enim accepit paupertatem nostram. ubi seruit formam idutus est. semetipm exinanies. ne diuitias expauesceres eius: et ad eum ac-
cedere cum tua mendicitate non auderes. Ibi accepit inde formam serui: Ibi nostra induitus est paupertate. Ibi se pauperavit: Ibi nos ditauit. Jam ergo propinquanus de illo hec intelligere: Clerum tam adhuc temere non est prenunciandum. Parte virginis est lapis sine manib: de monte precisus: ubi nullus hominum operatus est. nulla transfigura-
ta concupiscentia: sed sola fides accensa. et verbi caro concepta. Deinde processit ex vetero. Locuti sunt celi. Angeli pastorib: nun-
ciauerunt. Stella ad adorandum regem magos traxit. Symeon iplebat spumam infantem deum in matre manibus agnouit. Accessit etas: non diuinitati sed carni. Horret. miratur sapientiam dei pueri duodenis: imperiti se-
nes. Aut etiam si periti senes: quid illorum peritia ad verbum dei: Quid illorum peritia ad sapientiam dei: Nonne et periti. nisi illo subueniente. utique perituri? Crescit adhuc etate corporis: venit ad flumum baptizandus. Baptizator deum agnoscit: indignus se soluende calciamenti corrigie confiteat. Jam inde Leci illuminant. Gurdis aperit au-
ditus? Loquuntur muti. Mundant leprosi. Stringunt paralitici. Convalescunt lagundi: Resurgunt mortui. Jam quidem in verbi illi per quod facta sunt oia comparatione diuitiarum agnosco paupertatem: sed quod longe adhuc a cinere et fletu cum potu. Adhuc timo dicere ipse est: et tamne volo. Sunt enim hic que me cogitat velle: et rursus quedam que me cogitat timere. Ipse est: et non est. Ipse iam in forma serui est: iam mortale fragilemque carnem portat: ita moritur aduentus: et tamen nondum intelligit in hac egestate. Linerem sicut panem manducaui: et potum meum cum fletu miscebam. Addat ergo paupertatem paup-
tati: et transfiguret in se corpus humilitatis nostre. Hic caput nostrum: simus membra eius: sunt duo in carne una. Jam enim ut primus pauper esset: formam serui accipiens dimisit patrem. Quia autem de virgine natus est. dimisit et matrem. et adhucreat uxori sue: et sine duo in carne una. Ita enim erunt duo et in voce una: et illa una voce iam non mirabimur nra vocem. Linerem sicut panem manducaui: et potum meum cum fletu miscebam. Signatus.

j 2

Psalmus

est enim habere nos membra. Sunt et penitentes in membris eius. Non enim exclusi et separati sunt ab ecclesia eius. Nec omnino sibi adiungeret coniugem: nisi illa voce: Agite penitentias: appropinquabit eis regnum celorum. Nam ergo audiamus quid oret caput et corpus: sponsus et sponsa: christus et ecclesia utrumque unus. Sed verbum et caro non utrumque unum. Pater et verbum utrumque unum: christus et ecclesia utrumque unus. Unus quidem vir perfectus in forma plenitudinis sue: donec occurramus omnes in unitate fidei. in agnitionem filii dei in virum perfectum. in mensuram etatis plenitudinis christi. Sed donec occurramus: agitur huius paupertas nostra: agitur hic adhuc labor et gemitus. Gratias misericordie ipsius: Unde illi labor. unde illi gemitus verbo: per quod facta sunt omnia. Si dignatus est habere mortem nostram: non nobis dabit vitam suam. In magna spem erexit: cum magna spe gemimus. Gemitus habet tristiciam: Sed est gemitus qui habet et gaudium. Ego puto haram sterile letam gemuisse: cuicunque pareret. Ut nos dicamus: Ut more tuo conceperimus et parturiimus spiritum salutis. Audiamus ergo christum pauperem in nobis: et nobiscum: et propter nos. Titulus enim ipse indicat pauperem. Postremo putare me suspicatus: quis nam sit iste pauper. Orationem audiamus. et personam agnoscamus: nec tibi erres. quid audieris aliquid quod coaptari capiti illius non possit. Ideo prelocutus sum: ut si quid tale audieris. ex insuffitate corporis aduertas sonare et vocem membrorum agnoscas in capite. Oratione inopis hoc habet titulus: cuius angelus retur: et in conspectu domini effundit precium suum. Ipse ille pauper est qui alibi dicit. A finibus terre ad te clamaui: cuicunque angeretur cor meum. Iste ipse pauper est: quia idem ipse christus est: qui se apud prophetam: et sponsum dixit: et sponsam. Sicut sponsu alligavit mihi mitram: et sicut sponsa induit me ornamento. Se dixit sponsum: se dixit sponsam. Unde hoc: nisi quia sponsum propter caput: sponsam propter corpus. Glor ergo una: quia caro una. Audiamus et potius in his vocibus: nos quoque agnoscamus. Et si nos extra esse viderimus: ibi esse laboremus.

Expositio psalmi.

CI

Xaudi do-

Alia lira.
t. Dñe exaudi.

mine orationes

Alia lira.
f. veniat.

meam: et clamor

meus ad te per-

ueniat. Hoc est ex-

audi deus oratione

mea: quod est cla-

moris meus ad te perueniat. In geminatio:

affactus petetis est. Ne auertas fa-

Alia lira.
t. No.

clem tuam a me. Quando deus a filio

facie auertit. Quando pater a christo: Et

propter membrorum paupertatem: ne auer-

tas faciem tuam a me. In quacunq die

tribulor: inclina aurem tuam ad me.

Tribulor enim deorsum: tu autem es sursum.

Si me extollo longe sis: si me humilio in-

clinas aurem tuam ad me. Sed quid est: in

quacunq die tribulor? Nunc enim non tribu-

latur. Aut ista diceret: nisi tribularet: Suf-

ficeret ergo: inclina aurem tuam ad me quo-

niam tribulor. In quacunq die tribulor in-

clina aurem tuam ad me. Quaque unitas corpo-

ris: si patitur unum membrum: cōpatiuntur

omnia membra. Tribulatur tu hodie: ego

tribulor. Tribulatur aliis crastino: ego tri-

bulor. Post istam generationem alij poste-

ri: qui succedunt posteris tribulantur: ego

tribulor usque in fine seculi. Quicunque in meo

corpoce tribulatur: ego tribulor. In qua-

cunq ergo die tribulor: inclina aurem tuam

ad me. In quacunq die inuocauero te: cito exaudi me. Hoc idem est.

Jam nunc inuoco. Sed in quacunq die in-

uocauero te: cito exaudi me. Oravit Peter: orauit Paulus. orauerunt et ceteri apo-

stoli. orauerunt fideles temporibus illis. ora-

uerunt fideles consequentibus temporibus:

orauerunt fideles martyrum temporibus: orant

fideles nostris temporibus. orabunt fide-

les posterorum temporibus. In quacunq die

inuocauero te cito exaudi me. Cito exau-

di: iam enim hoc rogo quod dare vis. Non

terrena quasi terrenus: sed ex prima capti-

uitate iam redemptus regnum celorum desi-

dero. Cito exaudi me: non enim nisi tali de-

siderio dixisti. adhuc te loquente dicam: ec-

ce assum. In quacunq die inuocauero te:

cito exaudi me. Ubi inuocas: Beata tri-

bulatione: Beata egestate: O pauper ante

ianuam diuinitis dei: quo desiderio mendi-

cas: Quia inopia requiris: Quia egestate

pulsas ut aperiatur tibi: Dic. Audiamus

istam ipsam egestatem in illa: et nos ipsos inue-

Alia lira.
t. velociter.

Psalms

CI

niamus: et tecum rogemus. Audi et agnoscere si potes. **¶** Quia defecerunt sicut sumus dies mei. **¶** dies: si dies. **E**bis. n. dies auditur: lux intelligitur. Sed defecerunt sicut sumus: dies mei. Dies mei: tempora mea. Unde sicut sumus: nisi propter elevatione superbie. Tales dies dignus fuit ac cipere superbus **A**daz: unde carnem christus accepit. Ergo in **A**daz christus: et Adam in christo. Liberauit profecto et a diebus sumi: qui dignatus est habere vocem dierum sumi. **¶** Quia defecerunt sicut sumus: dies mei. Videte sumus superbie similes: ascendentem. tumescentem. vanescentem. **M**erito ergo deficientem: non utique permanente. **¶** Quia defecerunt sicut sumus: dies mei. **E**t ossa mea sicut in frigorio confixa sunt. Et ipsa ossa mea. et ipsa fortitudo mea non sine tribulatione non sine unctione. **O**ssa corporis christi: fortitudo corporis christi: ubi maior quam in sanctis apostolis. Et tamen vide ossa frigi. **Q**uis scandalizatur: et ego non vorax. Forte sunt fideles boni: intellectores et predicatores verbi: riuetes et loquuntur. loquentes et audiunt. Fortes plane sunt: sed ad omnes qui scandalizantur: patiuntur frigori ipsorum sunt. Est enim ibi caritas et magis in ossibus. **I**nteriora sunt ossa omnium carnis et portant omnes carnes. **V**ix si quisque patiatur aliquid scandalum et in anima periclitetur: tantum os frigitur. quantum amat. Desit amor. nemo frigitur: assit caritas et si membrum cooperatur: compatiens uno membro. quomodo frigunt qui portant universa membra. **O**ssa mea sicut in frigorio confixa sunt. **P**ercussum est sicut senum et aruit cor meum. **R**espice ad **A**daz: unde genus humanum. Unde enim nisi ab illo propagata miseria est: **U**nde enim nisi ab illo hereditaria ista paupertas. **B**icat ergo cum spe iam in corpore christi positus: ille aliquis in suo corpore despatatus. **P**ercussum est sicut senum et aruit cor meum. **M**erito: quod omnis caro senum. Sed tamen unde tibi hoc contigit. **Q**uoniam oblitus sum manducare panem meum.

Dederat enim deus panem precepit. Nam panis anime quid nisi verbum dei: Suggestente serpente: puericata muliere. tetigit vertutum: oblitus est preceptum. **M**erito percussum est sicut senum et aruit cor eius: quoniam oblitus est manducare panem suum. **O**blitus manducare panem: bibit venenum. **P**ercussum est cor eius: et aruit sicut senum. **I**pse est ille percussum in Esaiam: de quo dicitur.

Alia lfa.
t cremen
t auerunt.

Alia lfa.
t percussum suum ut

Alia lfa.
t Quia.
t comedere.

et cui dicitur: Non in eternum tempus irascar vobis. Spiritus enim a me procedit: et omnes flatum ego feci. Propter peccatum modi cum quid contristauit illum: et percussi illum: et auerti faciem meam ab illo. **M**erito hic. **N**e auertas faciem tuam a me: hoc est a percusso: de quo dixisti. percussi illum: de quo diristi: Elias eius vidi: et sanavi eum. **P**ercussum est sicut senum: et aruit cor meum: quod oblitus sum manducare panem meum. **M**odo manduca. **O**blitus eras: sed venit et ipse panis in cuius corpore tibi licet recordari vocem obliuionis tue: et clamare ex pertate ut sumas diuinas. **M**odo manduca. **I**n enim corpore es: qui ait: Ego sum panis viuus qui de celo descendit. **O**blitus eras manducare panem tuum: sed iam illo crucifixo commemorabuntur et conuertetur ad dominum uniuersi fines terre. **P**ost obliuionem veniat commemoration: manducetur panis de celo ut vivatur: non manna sicut illi manducauerunt et mortui sunt. panis de quo dicitur: Beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam. **A** voce gemitus mei adheserunt ossa mea carni mee. **A** voce quam intelligo: a voce quam noui. probabilitate. a voce gemitus mei: non a voce genitius illorum quibus copiatio. **M**ulti enim gemunt: gemo et ego: et hoc gemo quia male gemunt. Amisit nummum gemit: amisit fidem non gemit. Ego appendo nummum et sumdem: et inuenio maiorem gemitu de male gente: aut non gentem. Facit fraudem et gaudet. Quo lucro? Quo dano? Acquisivit pecuniam: perdidit iusticiam. Gemit hunc qui gemere nouit. Qui capiti propter quae qui recte heret corpori christi: gemit inde. Carnales aut non inde gemunt: et gemendos se faciunt. quia non inde gemunt: nec eos possumus vel non gemetes: vel male gemetes contemnere. Volumus enim eos corrigeremus: volumus emendare. volumus reparare: et quamodo non possimus geminimus: et cum geminimus non ab ipsis separamur. **A** voce enim gemitus mei adheserunt ossa mea carni mee. Adheserunt fortis inuidis: adheserunt firmi in firmis. Unde adheserunt: **A** voce gemitus mei: non a voce gemit illos. Quia lege adheserunt: nisi qua dictum est. **B**ebemus enim nos firmi infirmitatem infirmorum portare: **A** dheserunt ossa mea carni mee. **C**imi lis factus sum pellicano qui habitat in solitudine: factus sum sicut nycticorax qui habitat in parietinibus. **A**lia lfa.
t solitudinis.
t in domicilio.

Psalmus

CI

Allia lta. **V**igilauit factus sum sicut passer singularis in tecto. Ecce tres aues et tria loca quid sibi velint. donet dominus ut dicamus: et ut audiatis rursum quod dicit salutiter. Quid sibi volunt tres aues et tria loca? Que tres aues? Pellicanus. nycticorax. et passer: et tria loca: Solitudo. parietine. et tectum. Pellicanus in solitudine. nycticorax in parietinis: passer in tecto. Primum quid sit pellicanus dicendum est. In ea quippe regione nascit: ut nobis ignota hec avis sit. Ascit in solitudinibus: maximie nulli fluminis in egypto. Queliber hec avis sic quod de illa psalmus dicere voluit hoc intueamur. Habitat inquit in solitudine. Quid quis formam eius: membra eius. mores eius. vocem eius? Quantus tibi psalmus deditavis est in solitudine habitas. Nycticorax avis est amans noctem. Parietine dicunt quod vulgo dicimus ruinas. ubi parietes stant sine tecto. sine habitatibus: ibi habitat nycticorax. Nam vero passer et tectum: quid sit nostis. Inuenio ergo aliquem de corpe christi predicatore verbi: copatientem infirmis. querentem lucra christi. reminiscentem domini sui venturi ne dicat. Serue neque et piger dare debueras pecuniam meam numerariis. Ex huius dispensatoris officio videamus hec tria. Venient inter aliquos ubi christiani non sunt: pellicanus est in solitudine. Venient ad eos qui fuerunt et ceciderunt: nycticorax est in parietinis. Non enim deserunt: et in tenebras eorum qui habitant in nocte: et ipsos lucrari vult. Venient ad eos qui christiani sunt quidem habitantes in domo. non quasi qui non crediderint. aut quod crediderant dumiserint: sed in eo quod credidisse pide abundantates: clamant ad eos passer. Non in solitudine: quod christiani sunt. nec in parietinis: quod non ceciderunt: sed tamen in tecto sunt. sub tecto potius: quod sub carne sunt. Ille super carnem clamat passer qui precepta dei non facit: nec sit carnalis ut subiiciatur tecto. Qui enim in tecto est: non descendat tollere aliquid de domo: et quod in aure auditus predicante super tecta. Iste tres aues et tria loca: et unus homo potest habere personam trium animalium. et tres homines possunt habere personam trium animalium: et tria genera locorum. tria genera sunt hominem. Si solitudo: parietine: et tectum: non nisi tria genera sunt hominem. Sed quid his plurimis? Jam dominum videmus. ne forte ipse sit: et miles ipse agnoscat. et pellicanus in solitudine. et nycticorax in parietinis. et passer singularis in tecto. Bicat nobis paup iste ca-

put nostrum: paup voluntate: loquaf pauperib[us] in necessitate. Quod enim dicitur de hac aui. vel etiam legitur. id est pellicano non tacemus: non aliquid affirmantes temere. sed tamen non tacentes quod qui scripscrut et legi et dici voluerunt. Vos sic audite: ut si verum est congruat: si falsum est non teneatur. Bicunq[ue] haec aues tanquam colaphis rostro[rum] occidente guulos suos: eosdemque in nido occisos a se lugere per triduum. Postremo dicit matrem seipsum grauiter vulnerare. et sanguinem suum super filios fundere: quo illi superflui reviverent. Fortasse hoc verum. fortasse falsum sit: tamen si verum est quemadmodum illi congruat qui nos vivificant sanguine suo videte. Congruit illi quod matris caro vivificant sanguinem suo filios suos: satis congruit. Nam et ipse gallina se dicit super pullos suos. Hierusalem hierusalē quoties volui congregare filios tuos. tamquam gallina pullos suos sub alas suas: et noluisti. Habet enim paternā auctoritatem. materiam affectū: sicut et Paulus et pater est et mater est: non pro seipsum: sed pro euangelio. Pater ubi dicit: Et si habeatis multos pedagogos in christo: sed non multos patres. In christo enim Iesu per euangelium ego vos genui. Mater ergo ubi ait: Filioli mei quos iterum perturbo: donec christus formetur in vobis. Habet ergo hec avis. si vere ita est magnam similitudinem carnis christi: cuius sanguine vivificantur sumus. Sed quod congruit christo: quod ipsa occidit filios suos. An et illi non congruit: ego occidam: et ego vivificabo: ego percutiam: et ego sanabo. An vero Saulus persecutor moriens: nisi de celo percuteret? An predicator excitaret: nisi illius sanguine vivificaret? Sed hoc viderit qui scripscrut. Non in incerto intellectu nostru constituere nos debemus: hanc autem positionem in solitudine cognoscamus. Hoc enim inde psalmus voluit ponere: pellicanus in solitudine. Prout ego habeo intelligi christum natum de virgine. Sol enim sic: id est solitudo. In solitudine natum est: quod sol ita natum est. Post nativitatem ventum est ad passionem. A quibus crucifigebatur? Numquid a stantibus? Numquid a lugentibus? Ergo tamquam in nocte ignorante ipso: et tanquam in parietinis ruinis ipso. Ecce nycticorax et in parietinis amat et noctem. Nam nisi amaret: non diceret. Nam si ignorat illud: quod nesciuit quod faciat: Beinde natum in solitudine quod solus ita natum est: passus in tenebris iudeorum tamquam in nocte: in purificando tamquam in ruinis. Quid postea: Vigilauit. Ergo dormieras in pari-

Psalmus

CI

et inquit dixeras? ego dormiui. Quid est ego dormiui? Quia volui dormiui: nocte amando dormiui. Sed ibi sequitur exurrexi: quod b. vigiliavi. Et postea quod vigilauit quid egit? Ascendit in celum? factus est sicut passer volando id est ascendendo: singularis in tecto. id est in celo. Ergo pelicanus nascendo? nocticorax moriendo: passer resurgendo. Ibi in solididine velut solus: hic in parietum velut ab eis occisus qui stare non potuerunt in edificio: Hoc vero iam vigilans et volans singulis in tecto ibi interpellat pro nobis. Caput enim nostrum passer est: corpus illius turtur. Etenim passer inuenit sibi domum. Quia dominum: In celo est: interpellat pro nobis. Et turbidum sibi. Ecce ecclesia dei natus de ligno crucis ipius ubi ponat pullos suos: pullos suos. Vigiliavi et factus sum sicut passer singularis in tecto. Tota die exprobabat mihi inimici mei: et qui laudabant me aduersum me iurabant. Ore laudabat: corde insidias preparabat. Audi laudem ipsorum. Magister scimus quod via dei doces: et personam non accipis. Licit tributum dari cesari. Quem laudas: supplantas. Quare nisi quod qui laudabat me aduersum me iurabat: Unum autem hoc opprobriu: nisi quod veni facere membra mea peccatores ut agendo penitentiam sint in corpore meo: Inde totum opprobrium: inde persecutio. Quare magister vester cum peccatoribus et publicanis manducat: Non est opus sanis medicus sed egrotibus. Ultimam vos egrotare nossetis ut medicum quereretis. non occideretis: et per superbam dementiam falsa sanitatem periretis. Hibi autem unde tota die exprobabat inimici mei: Unum qui laudabant me aduersum me iurabat. Quoniam cinerem sicut pane manducauit: et potum meu cum fletu miscebatur. Quia tecum genera hominum habere in suis membris sananda voluit et liberanda: inde opprobrium. Hoc dico paganos opprobrium: quale in nos est: Quid putatis fratres? quid eos putatis dicere nobis: Vos corruptis disciplinam: morsibus generis humani queritis. Quid inueheris? Bic obrem: Quid fecimus? Dando inquit hominibus penitentie locum: promittendo impunitate omnium delictorum: ideo hoies mala faciunt securi. quod eis cum conuersi fuerint. omnia dimittuntur. Hinc ergo opprobrium: quoniam cinerem sicut pane manducauit: et potum meu cum fletu miscebatur. Qui insultas: inuito te ad istum panem.

*Uita lfa.
+ Quia:
+ tanq.
+ manducab.
+ pocul.*

No em audes te dicere non esse peccatorum. Discute conscientiam tuam: ascende tribunal mentis tue. noli tibi parcere: examina te. Loquatur tibi medulla cordis: vide virtus audeas innocentiam profiteri. Hic plane si se respergerit conturbabit: si se non palparent conturbabit. Et quid agis miser? si non eris portus impunitatis: Si sola fuit peccandi licetia: et nulla peccatorum est indulgentia: ubi eris. Quo ibis? Certe et propter factum est ut paup iste cinerem sicut panem manducaret: et potum suum cum fletu misceret. Non te iam delectat tale coniunctio: Sed tamquam inquit augent hoies peccata spe venie: immo augerent peccata desperatione venie. Non te attendis quod licentiosa crudelitate vivant gladiatores: Unde hoc. nisi iam tantum ad ferrum et victimam destinati: explorare volunt libidinem antequod fundant sanguinem: Nonne hoc et tu tibi dices? Jam peccator sum: iam unicus: iam damnatus. nulla venie spes est: Cur iam non faciam quicquid libertatis: et si non licet: Cur non impleam quantum possum quecumque desidero? si post hec non restant nisi sola tormenta: Nonne hoc tibi dices? et desperatione ipsa peior fieres? Potius ergo te corrigit. qui indulgentiam promittit: et dicit. Redite purificatores ad cor. Nolo morte impetrare: tantum ut reuertatur et vivat. Hoc percul dubio portu proposito. deponis relata iniquitatis: conuertis primum velificas ad iusticiam: et sperans vitam. non negligis medicinam. Nec in hoc tibi displicet deus: tantum per istam indulgentie promissionem securos fecerit peccatores. Etenim ne desperatione homines peius viuerent: promisit indulgentie portum. Rursus ne spe venie per vivere: fecit diem mortis incertum. prouidentissime virtus constituens: et reuertentes quo recipiantur. et differentes unde terreat. Manduca cinerem velut panem: fletum tuum cum potu misce: per hoc coniunctum venies ad meam. Moli desperare: promissa est indulgentia tibi. Beo gratias inquit quia promissa est: teneo promissum dei. Ergo iam bene viue. Cras inquis bene viua. Indulgenter tibi deus promisit: crastinum diem ne mo tibi promisit. Si male vixisti: bene viue iam hodie. Scilicet hac nocte auferetur a te anima tua. Non dico que preparasti cuius erunt: sed secundum quod vixisti. ubi eris. Corrigere ergo te ut possis in corpore christi habere vocem istam: quam nisi fallor. libenter agnoscis. Quoniam cinerem sicut panem

Psalmus

CI

Alia lfa. manducaui: et potū meū cum fletu miscebam. **¶** **I** facie ire et indignationis tue: qm̄ leuasti, elisisti me. **I** pa est ulala ira tua: donec in Adam: ira cū qua omnes nati sumus, cui nascendo coheremus? ira de pagine iniquitatis, ira de massa peccati: scđm quā dicit Ap̄lus Fuius et nos aliquid natura filii ire, sic et ceteri. **E**t vñ dicit dñs Ira dei manet super eum: qz nō credit in virginitū filiū dei. Non em̄ ait Ira dei veniet super eum: sed manet super eū: qz nō tollitur in qua natus est. Quare ergo: **E**t qd̄ sibi vult vox ista? qm̄ leuasti, elisisti me. **N**ō em̄ ait, qm̄ leuasti et elisisti me: sed qm̄ leuasti, elisisti me. Ideo elisisti: qz leuasti. **I**nde hoc: Homo in honore positus: factus est ad imaginē dei. Deuat⁹ in hunc honorē, erectus a puluere, erectus a terra: accepit animā rationale, ppositus est rationis ipsius vivacitate oibus bestiis, pecoribus, volatilibus, piscibus. Quid em̄ horū habet intelligentie rationē? Quia nullū horū factū est ad imaginē dei. Quō nullū horum habet hunc honorē: sic nullū horū habet hāc miseriā. Quid em̄ pecus plāgit de peccato? Que auis timet gehennā ignis eterni? Quia nulla ei participatio beate vite: nulli stimuli miseriariū. Homo autē qā factus est qui sit in beata vita, si bene vixerit: ideo erit in misera vita, quia male vixit. Ergo qz leuasti, elisisti me: ideo sequit me pena, quia dedisti mihi liberum arbitriū. Si em̄ mibi nō dedisses liberum arbitriū, et q̄ hanc rationē pecoribus me nō faceres meliorē: non me sequeretur dānatio iusta. Peccantē ḡ p arbitriū liberū leuasti me: et per iusticie iudicium elisisti me. **¶** **D**ies mei sicut umbra declinauerunt. Nouerunt em̄ esse dies tui nō declinantes: si tu a die vero nō declinasses. Declinasti: et accepisti dies declinantes. Quid mirū si dies tui facti sunt similes tui? Ipsi sunt em̄ dies declinantes quia deuasti: qui sunt dies sumi. qz tumuisti. **S**upra em̄ dixerat. Per fecerūt sicut sumus dies mei: et nunc dicit Dies mei sicut umbra declinauerunt. In hac umbra agnoscēdus est dies: si hac umbra vidēda est lux: ne posse a sera et in fructuosa penitentia dicat. Quid nobis p̄fuit supbia? et diuinitatū iactātia. quid contulit nobis? Transierunt omnia tanq; umbra. Modo dicit. Trāsibūt omnia tanq; umbra: et nō tu trāseas tanq; umbra. Dies mei sicut umbra declinauerunt: **E**t ego velut sicut.

fenum arui. Quia et supra dixerat **P**er cussuz est sicut fenu et aruit cor meū: sed re uires et fenu irrigatum sanguine saluatoris. Ergo sicut fenum arui ego homo post illā preuariationē: hoc ego iusto iudicio **Alia lfa.** tuo. **T**u autē quid? **¶** **T**u vero domine in eternū permanes: **D**omi dies sicut umbra declinauerit: et tu in eternū permanes. Temporalē saluet eternus. Nō em̄ qz ego cecidi: et tu seniisti. Viges ad me librandū: qui vigisti ad me humiliandum. **T**u vero domine in eternū permanes. Et memoriale tuum in generatione et generatione. **M**emoriale iusti: quia nō obliuisceris in generationē, nō vnam, sed generationē et generationem. Promissio nem quippe habemus vite presentis et future. **¶** **T**u exurgēs misereberis syon: **¶** **Q**uia venit tempus ut miserearis eius. Quod tempus? Cum autē venit plenitudo temporis: misit deus filiū suum factū ex muliere factū ex lege. **E**t vbi syon: **E**t eos qui sub lege erant redimeret. Primitus em̄ iudei: inde ait apostoli. inde illi plusq; quingenti fratres: inde illa diceps multitudine, cui erat anima una et cor unum in deū. Ergo tu exurgens misereberis syon: quoniā venit tempus ut miserearis eius. quoniā venit tempus. Quod tempus? Ecce nunc tps acceptabile: ecce nūc dies salutis. **Q**uis b̄ dicit: **S**eru⁹ dei **P**aulus: edificator qui dicebat. Bei edificum estis: qui dicebat. **S**icut sapiēs architect⁹ fundamētū posui: et fundamentū aliud nemo pot ponere, preter id quod positiū est: qd̄ est christus Jesus. Ergo et hic quid dicit: **¶** **O**m̄ beneplacitū habuerunt serui tui in lapides eius. In lapides cui?: In lapides syon. Sed sunt ibi et nō lapides. Cui? nō lapides. Ergo quid sequitur: **E**t pulueris eius miserebūtur. **A**gnoscam⁹ lapides in syon: agnoscam⁹ puluerē in syon. Non em̄ dicit: lapidū eius miserebunt. Sed quid ait: Quoniā beneplacitū habuerūt serui tui in lapides eius: et pulueris eius miserebunt. Beneplacitū habuerūt in lapides eius: puluerē autem miserebūtur. Intelligo lapides syon omnes prophetas: ibi premissa est vox predicationis: inde sumptū est euangelicū officium, q illud p̄comū cognitus est christus. Ergo serui tui beneplacitū habuerūt in lapides syo. **G**z illi p̄uaricatores recedētes a dño malisq; factū suis offendētes creato

Alia lfa.
t qz tps misse
rendi eius qz
venit tempus.

Alia lfa.
t placuerūt fuit
tuis lapides.

Alia lfa.
t terre.

Psalmus

CI

rem in terram unde sumpti sunt redierunt.
Huluis facti sunt. impij facti sunt: de quibus dicit. **N**ō sic impij nō sic: sed tāq; puluis quē proiectus ventus a facie terre. **S**ed expecta domine: sustine dñe. patiens esto dñe: nō irruat vētus. et auferat hunc puluerē a facie terre. **V**eniāt veniāt serui tuū: agnoscant in lapidib; eloquia tua: misereant pulueris syon. formetur bō ad imaginē tuā: dicat puluis ne pereat. memēto qz puluis sumus. **E**t pulueris eius miserebunt. **H**oc de syon. **N**ūquid nō erat puluis qui dominū crucifixit: **Q**uod peius ē: puluis de parietinis ruinaz. **P**uluis erat pr̄s. **C**lerūtū non frustra de puluere dictū erat: **P**ater ignosce illis qz nesciunt quid faciunt. **B**e illo puluere venit paries tot miliū credentiū: et precia rerū suarum ad pedes apostolorū ponentiū. **E**rgo extitit de illo puluere hūanitas: et formata. et formosa. **Q**uis em̄ de gentibus sic: **O**n paucos miramur hoc fecisse ad illorū tot milia: **S**ubito p̄mō tria milia. postea q̄nq; milia. oēs in vnit ate viuētes: omnes vēditarū rerū suarū precia ad pedes aploꝝ ponētes. vt distribuere fūnicuꝝ put cuiꝝ opus erat: quibus erat anima vna. et cor vnu in deū. **Q**uis hoc fecit etiā de isto puluere: nisi et q; ipm Adā fecit ex puluere. **H**oc ergo de syon: sed nō tm̄ in syon. **Q**uid igitur sequit:
Et timebūt gentes nomē tuū domine: et oēs reges terre gloriā tuā. **I**am qm̄ misertus est syon. iam qm̄ seruiti beneplacitū habuerūt in lapides eius cognoscēdo fundamenti aploꝝ et p̄beta rū: iam qm̄ miserti sunt pulueris eiꝝ. vt formaretur vel potiꝝ reformaret bō viuus ex puluere. hinc p̄dicatio crevit in gentib;: **L**imeāt nomē tuū gētes. et oēs reges terre gloriā tuā. **V**eniāt et aliis paries de gentibus: agnoscat lapis angularis: ibi brevēt duo d̄ diuerso vienētes: sed iā nō aduersa sentientes. **Q**m̄ edificabit dñs syon: **Q**uia. **H**oc agit nūc. **E**ia lapides viui in structurā currite. nō in ruinā: edificatur syō. caue te parietinas. **E**dificatur turris: cauetē diluuiū. **H**oc agit nūc: qm̄ edificauit dñs syon. **S**ed edificata syon. nūc qd̄ fieri: **E**t vi debit unq; in gloria sua. **V**it edificaret syon. et vt esset fundamentum in syon. vius est a syon: sed nō in gloria sua. **E**dimus eum et non habebat speciē neq; decorē. **A**ut vero cū venient iudicare cū angelis suis. qm̄ cōgregabuntur ante eis oēs gē

tes. qm̄ oues ad dexterā. bedi ad sinistram sepabunt: nōne tūc videbūt in quē pupugerūt: **E**t cōfundent̄ sero: qui prima penitentia et salubri confundi noluerūt. **E**dificabit dñs syon. et videbit in gloria sua: qui in illa primo vius est in infirmitate sua.

Alia lta.
t nō babet.
t sp̄euit p̄cem.

Et resperxit in orationē humiliū: et nō despexit in deprecationē eoz. **I**n edificatione syon hoc agitur modo: edificantes syon orant et gemunt. **I**lle vnu pauper. quot pauperes: multi qz milia in tot gentib;: vnu qz vniuersitas pacis ecclie. **I**pse vnu. ipse multi. vnu ppter caritatē: multi ppter latitudinē. **E**rgo nūc oratur: nūc currif. **N**ūc si q̄s aliquid aliter erat. et aliter se habebat: ināducet cinerem sicut panē: et potū suū cū fletu cōmīceat. **N**ūc tps est cū edificat syon: nūc intrāt lapides in structuraz. **P**erfecto edificio et dedicata domo quid curris sero q̄situs. in amī pe titurus. frustra pulsatur: fors remāsurus cū quinq; virginib; fatuis. **N**ūc ergo curre: **R**esperxit em̄ in orationē humiliū. et nō despexit p̄cē eoz. **S**cribanf hec in generationē alterā: **O**n hec scribebā t generatione tur: hec nō ita p̄derāt eis inter q̄s scribebā altera. **S**cribebanf em̄ ad p̄bandū nouū testamētū: inter boies q̄ viuebant ex veteri testamēto. **S**et illud vetus testamētū de us dederat: et in illa terra p̄missionis p̄lūsuū collocauerat. **S**ed qm̄ memoriale tuū in grātiā et generationē: nō iniquorū est. s̄ iustorū. **I**n vna generatiōe p̄tinet ad veteri testamētū: in alia autē generatiōe p̄tinet ad nouū testamētū. **E**t qz hoc qd̄ p̄betatū est nouū testamētū p̄niciat. **S**cribanf hec inquit in generationē alterā: et p̄lus q̄ creabitur laudabit dominū. nō populus qui creat̄ est: sed p̄lus q̄ creabit. **Q**uid euide tūs frēs mei: q̄s hic p̄dicta ē illa creatura de qua dicit Apliꝝ. **H**i qua igif in christo noua creatura: vētera trāsierūt: **E**cce facta sūt̄ oia noua. **O**mnia autē ex deo. **Q**uid ē omnia autē ex deo: **E**t vētera et noua: qz memoriā tuū in generatiōe et generationē. **E**t p̄pls q̄ creabit laudabit dñm. **A**lia lta.
Qm̄ p̄spexit ex alto sc̄to suo. **Q**uia. **P**rosperit ex alto. vt veniret ad hūiles: et ex alto fact̄ ē hūilis. vt exaltaret hūiles. **G**ermō sc̄ds: de secula pte psalmi.

Esterno die audiūmus cuiusdaꝝ cognouim̄. q̄ ppter nos paup fac tus est cū diues esset: vt illi paupertate nos

j 5

ditareniur. eis mēbra colerētia t p suū caput loquētia vidim⁹. Vidi⁹ em̄ ibi t nos ipsos: si tñ q ei⁹ gratiā aliqd t nos. Finita aut̄ iā verba erāt gemituū: t ceperāt psolationū. H̄ ea fini⁹ hesterno die tractando minime potuerūt: In his q restat audiam⁹ bodie. nō iam gemētē pauperē. sed gaudētē. Jo⁹ gaudentē: qr sperantē. Jo⁹ speratē: qr nō de se p̄sumentē. Prenunciauit felicitatē rerū hūanarū in scripturis dei: t adiecit. Scribant hec in generationē alterā: et p̄pls qui creab̄s laudabit dñm. Qm̄ p̄spexit ex alto sancto suo. Hucusq; sermo hesternus pduct⁹ est. Videlte q seqnt. H̄is dcelo in terrā p̄spexit. Ut audi⁹ ret gemitu cōpeditorū: vt soluat filios mortificatorū. Inuenim⁹ in alio psalmo dictū. Intret in p̄spectū tuū gemitus cōpeditorū: t in eo loco dictū. vbi vox martyriū intelligebat. Usi martyres cōpediti? Nonne catenati potius q̄ cōpediti? Ductos em̄ sc̄tos dei martyres post iudicces. q̄ puīcias circumcūtes: in catenas noui⁹ missos. in cōpedes aut̄ nō nouim⁹. Agnoscit⁹ t cōpedes discipline dei t timoris eius: de q̄ dictū est. Initū sapie timor dñi. Per hūc em̄ timorē nō timuerūt servi dei eos q̄ corpus occidūt. aīaz aut̄ nō p̄it occidere: qr eli timebant qui habet p̄tātē t corp⁹ t aīam occidē in gehēnā ignis. Nisi em̄ cōpedib⁹ timoris būi⁹ ligati essent martyres: qñ illa oīa dura t molesta sustinerēt a p̄secutorib⁹ suis. cū eis liberū fuerit facē qđ cogebant. t euadere qđ patiebant. H̄ alligauerat eos dñs istis cōpedib⁹ duris qđē t molestis ad tps: sed tolerādis. ppter p̄missa ei⁹ cui dicit. Propter verba labiorū tuorū: ego custodii vias duras. Semē dū quidē ē in his cōpedib⁹ ad ipetrandas misericordias dei: vnde vox martyriū est in alio psalmo. Intret in p̄spectū tuū gemitus cōpeditorū: nō tñ evitādi sunt tales cōpedes vt appetat p̄niciosa libertas. t t̄paliis vite breuisq; dulcedo: quā sequat̄ amaritudo ppetua. Proinde scriptura ne recusem⁹ esse cōpediti sapiētē: sic nos alloqt. Audi fili⁹: t excipe sūiam meā. t ne abīcias cōsilium meū: t infer pedē tuū in cōpedes illi⁹. t in torquē eius collū tuū. Subijce humerū tuū t porta illā: t ne oderis vincula ei⁹. In oīa tua accede ad illā: t in omni vtute tua serua vias ei⁹. Inuestiga t inq̄re t innotescet tibi: t p̄tinēs fact⁹ ne derelinq̄s eā. In nouissimis em̄ iuuenies requiē ei⁹: t cōuer-

*Alia lfa.
t asperit.
t solueret.
t interēptorū.*

tef tibi in leticiā: t erūt tibi cōpedes ei⁹ in ptectionē fortitudinis: t torq̄s illi⁹ in stolā glorie. Bēcūs em̄ aureū est in illa: t vincula illi⁹ fila hyacinthina. Stolā glorie indues eā: t coronā exultatiōis suppones tibi. Clament q̄ cōpediti q̄dīu sunt in vinculū discipline dei: in qua sunt exercitati martyres: soluent cōpedes t volabūt: t eadē ipa in ornamentiū postea puerent. Factū ē h̄ d̄ martyrib⁹. Quid em̄ p̄secutores occidēdo fecerūt: nisi vt cōpedes soluerent. t in coronas conuerterent. Be celo q̄ p̄spexit dñs vt audiret gemitu cōpeditorū: vt soluat filios mortificatorū. Mortificant illi⁹: filij aut̄ mortificatorū qui. n̄isi nos: Quō aut̄ soluimur nos. n̄isi cuī dicim⁹ ei⁹. Birupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. Soluit aut̄ vinculq; a vinculis cupiditatū malaz: vel a nodis p̄ctōp suoꝝ. Remissio peccatoꝝ: solutio est. Quid em̄ p̄desset Lazaro qr p̄cessit de monumēto: n̄isi dice ref. Soluite eū t sinite abire: Ipse qđē voce d̄ sepulchro suscitauit: ipse clamādo ammā reddidit: ipse terrenā molez terreno sepulchro ipositā vicit: t p̄cessit ille vinctus. Nō q̄ pedib⁹ p̄prijs: sed virtute p̄ducētis fit hoc in corde penitētis. Cū audis hoīez penitere peccatorū suoꝝ: iam reuixit: cū audis hoīem p̄fitendo p̄ferre p̄scientiā. iā de sepulchro educt⁹ est: sed nōdū solutus est. Qñ soluit: A qbus soluit: Que solueritis inq̄t in terra: erūt soluta t in celo. Mērito p̄ ecclesiā dari solutio peccatorū pōt: suscītari asit ipse mortu⁹ nō. n̄isi intus clamāte dñs pōt. H̄ec em̄ deus inter⁹ agit. Loqui mur ad aures vestras: vñ scim⁹ quid agatur in cordibus vestris. Qđ aut̄ intus agitur: nō a nobis sed ab illo agit. Prosperit̄ q̄ vt soluat filios mortificatorū. Quorum mortificatorū audistis: quos filios audistis. Quid deinde: Quare h̄ agit: Ausculta. Ut annūcietur in syon nome dñi: Primo em̄ p̄mebaꝝ ecclia. qñ mortificabātur cōpediti: post illas p̄ssuras annūciatur in syon nome dñi. cū magna libertate in ipsa eccllesia. Ilsa em̄ syon. nō illeyn⁹ locus p̄mo subbus. postea captiuatus: sed syon cuius umbra erat illa syon que interpretatur speculatio. ppter quia in carne positi videmus in priora extēndentes nos. nō ad presens quod est. sed ad id qđ futurū est. iō speculatio. Qis em̄ speculator lōge p̄spicit. Specula dicit vbi ponunt cūstodes. Fuit iste specle in sarcis. in motib⁹.

*Alia lfa.
t annūciens*

Psalmus

CI

In arborib⁹: ad hoc ut de loco eminētiorē lōge videat. **Syon** ġ speculatio: ecclia speculatio. **Elī speculatio:** Lōge videre: hoc ē speculatio. **Labor** est em̄ an̄ me donec in tōcā in sanctuariū dei: et intelligā in nouis sima. **Qualis speculatio** intelligē in nouis sima. **Traſire mare** vidēdo: nō nauigādo: et habitare in extremis mar. id est ibi pone spem in eo qđ erit finito seculo. **Ergo si ecclia speculatio?** vbi iam annūciat nomē dñi: **Nō solū nomē dñi** in hac syon annūciat: sed et laus ei⁹ inq̄t in hierusalē. **Et quō annūciat?** Audi. **Incōueniēdo populos in vnū: et regna ut seruiant dño.** **Aliat frā.** **treges.** **Elī hoc factū:** nisi sanguine mortificator̄. **Elī hoc factū:** nisi gemutibus cōpeditorū. **Fraudati ġ sunt q̄ erant in p̄ssura et hūilitate:** vt esset nostr̄ tp̄bus ecclia in tāta gloria quā videmus. **vt lā regna q̄ p̄seq̄bant.** ipsa seruiāt dño. **Respondit ei in via fortitudinis sue:** **Lui r̄ndit:** n̄si dño: **Quis respōdit:** **Sūp̄ videam⁹.** **Et laus eius eius inq̄t in hierusalē:** In pueniendo pp̄los in vnū: et regna ut seruiāt dño. **Respondit ei in via fortitudinis sue:** Que illi respōdit? aut q̄s ei respōdit in via fortitudinis sue: **Queram⁹** ġ primū q̄s respondit: et sic q̄ramus q̄ sit via fortitudinis ei⁹. **Sūp̄iora verba indicāt r̄ndisse ei:** aut laudez ei⁹. aut hierusalē. **Sūp̄ em̄ dixerat.** Et laus ei⁹ in hierusalē: In pueniendo pp̄los in vnū. et regna ut seruiāt dño. **Respondit ei.** nō possumus dicere regna: q̄r respōderūt dirissit. **R̄ndit ei.** n̄ possum⁹ dicē pp̄li: q̄r et hic respōderūt dirissit. **Quia** ġ respōdit ei⁹. **Singularē numerū querim⁹ sup̄ius.** et nō inuenim⁹: nisi aut laudē ei⁹. aut hierusalē. **Et q̄r hoc ambiguū est vtrū laus ei⁹.** an hierusalē: b̄m vtrūq̄ tractem⁹. **Quō ei respondet laus ei⁹:** Q̄n ei gratias agūt vocati ab illo. **Ille em̄ vocat.** nos respōdem⁹: nō voce sed fide: nō lingua sed vita. **Si.** n̄ vocatte deus. et p̄cipit. et tu male viuis. vocationi eius nō respōdes. nec laus ei⁹ r̄ndet ei de te: q̄r sic viuis vt ille nō laudetur. sed poti⁹ blasphemet p̄ te. **Cū aut sic viuimus.** vt q̄ nos laudem⁹: respōdit ei laus ei⁹ de vocatis et sc̄tis ei⁹. **Respōdit ei hierusalē.** Vlocata ē em̄ et hierusalē. **Et prima hierusalē noluit audire:** et dictuz ē ei. Ecce dimittet vobis dom⁹ v̄ra deserta. **Hierusalē hierusalē clamat.** et nō r̄ndet: quotiens volui p̄gregare filios tuos tāq̄ gallina pullos suos sub alas suas. et noluit. nō respō-

def. **M**luis desup et p̄ fructu spine p̄serunt. **A**t vero illa hierusalē de q̄ dictū est Letare sterlis q̄ nō paris erumpe et clama q̄ nō parturis qm̄ multi filij deserte magl̄ q̄s ei⁹ que habet v̄z: respondit ei. **Quid ē r̄ndit ei:** **Nō p̄tēpsit** vocantē. **Quid est r̄ndit ei:** Ille pluit: illa fructū dedit. Respondit ei. **Sz vbi:** In via fortitudinis sue. **Nuqđ in se:** Nā quid eēt in se. aut quā vocē haberet in se. de se. n̄si solā vocē peccati. vocē iniqtatis: **Excute vocē ipius:** quid inuenis n̄ si tumultū: **Ego dixi dñe miserere mei:** sana aīam meā. q̄r peccauit ibi. **Morro si iustificata est:** respōdit ei nō ex meritis suis. s̄ ex manib⁹ suis. **Elbi:** In via fortitudinis sue. Christ⁹ ē: ipse est. **Ego sū inq̄tvia:** veritas et vita. **Sz ante resurrectionē nō agnoscebat a pp̄lo suo:** et marie crucifix⁹ ex infirmitate latuit q̄s esset: donec fort̄ resurgen- do appareret. **Nō ei ġ r̄ndit ecclia in via infirmitatis:** s̄ in via fortitudinis sue: q̄r post resurrectionē vocavit eccliaz de toto orbe terrarū. iā nō infirm⁹ in cruce. s̄ fort̄ in ce- lo. **Nō em̄ laus fidei christianoꝝ est.** q̄r ere- dūt mortuū christū: s̄ q̄r credūt resurrexisse christū. **Nā mortuū et pagan⁹ credit.** et b̄ tibi p̄ crimine obijcit. q̄r in mortuū credi- disti. **Que igit laus tua:** Credē resurrexisse christū. et spare te resurrectuꝝ eē p̄ xpm̄: b̄ elaus fidei. **Si em̄ credider̄ in corde tuo:** q̄r dñs est xps̄ Jesus. et p̄fessus fueris ore tuo. q̄r de⁹ suscitauit eū a mortuis: salu⁹ er̄. **Nō aut. si p̄fessus fueris.** q̄r de⁹ eū tradidit occidendū: s̄ q̄r eū deus suscitauit a mortu- is. si p̄fessus fueris tūc salu⁹ eris. **Corde.** n̄ credit ad iusticiā: ore autē cōfessio fit ad sa- lute. **Quare aut credim⁹ et mortuū:** Quia credē eū resurrexisse nō possum⁹: n̄si prius mortuū fuisse credam⁹. **Quis em̄ resurgit:** n̄si mortu⁹ fuerit. **Quis exp̄giscit:** n̄si prius dormierit. **Sz nunqđ q̄ dormit nō adiūciet** vt ſiurgat. **Hec ſides ē christianoꝝ.** In hac ġ fide i q̄ cōgregata ē ecclia: mlti illi filij deſerte magl̄ q̄ eius q̄ b̄ virū. **R̄ndit ei.** Bi- rit ei laudē b̄m ei⁹ p̄cepta in via fortitudis eius: nō in via infirmitatis eius. **Quō ei re- spōderit:** iam supra audistis. **In pueniendo pp̄los in vnum:** et regna ut seruiāt dño. **In hoc ei ġ respondit in vnitate.** Qui aut nō est in vnitate nō ei respondet. **Ille em̄ vnum est:** ecclia vnitatis. **Nō respōdit vni-** n̄si vnitatis. **B**ed existūt qui dicāt. **Iam s̄ factū ē:** respōdit ei: in oibus gentib⁹ ecclia paries filios plures: q̄ illa q̄ halebat v̄z.

Psalmus

CI

Respondit in via fortitudinis sue. Credidit enim christum resurrexisse: crediderunt ieiunios gentes: sed illa ecclesia quod fuit omnia gentium iam non est. periret. **H**oc dicunt qui in illa non sunt. **O** impudente voce. Illa non est. quod tu in illa non es. **V**ide ne tu ideo non sis: nam illa erit. et si tu non sis. **H**ac vocem abominabilem et detestabilem presumptis et falsi fatis plenam. nulla veritate suffultam. nulla sapientia illuminata. nullo sale conditam. vanam. temerariam. precipitam. gnociosam. puidit spiritus dei: et tanquam contra illos cum annunciatum venitatem. inueniendo populos in mundo et regnauit seruant dominum. **L**ucius subdidisset. respondit ei utique laus eius. utique hierusalē mater nostra de peregrinatione reuocanda. fetosa cum multis filiis: magis quam ea que habebat virum. **Q**uoniam quidā dicturi erāt cōtra: fuit: et non est. **E**xiguitatē inquit dierum meorum annūcia mihi. **Q**uid est quod necno scio: qui recedētes a me murmurāt contra me: **Q**uid est quod perdisti me perisse cōtentū: **C**erte enim hoc dicunt. quod fui. et non sum: annūcia mihi exiguitatē dierum meorum. **N**ō a te quo illos dies eternos: illi sine fine sunt: ubi ero: nō ipsos quero. **T**epales quero. **T**pales dies mihi annūcia. **E**xiguitatē di- erum meorum: non eternitatē dierum meorum annūcia mihi. **Q**uediu ero in isto seculo. an nūcia mihi: propter illos qui dicunt. fuit. et iam non est. propter illos qui dicunt. implete sunt scripture. crediderunt omnes gentes. sed apostata uit et periret ecclesia de omnibus gentibus. **Q**uid est hoc. exiguitatem dierum meorum annūcia mihi: **E**t annūciantur: nec vacua fuit vox ista. **Q**uis annūciantur mihi nisi ipsa via: **Q**uoniam annūciantur: **E**cce ego vobiscum sum usque in consummationē seculi. **G**ed hic existunt et dicunt: **V**obiscum sum inquit usque in consummationē seculi: quod nos preuidebat. quod post donati erit in terra. **M**unquid ipsa est quod dixit exiguitatē dierum meorum annūcia mihi: ac nō illa potius que superius loquebatur. **I**n puerīdo populos in mundo. et regna ut seruāt dominum. **E**tsi nobis cor dolet: **Q**uia et imperatores contra hereticos leges propounderunt. **I**bi spletum est: et regna ut seruāt dominum. **N**ō enim vos filii estis illorum mortificatorum: quorum vox compeditorum exaudita est a domino: **A**bsit. **N**ō hoc indicat facta vestra: nō hoc indicat superbia vestra: nō hoc indicat vanitas vestra. **N**ō sapitis et foris est. **G**al infatuatus estis: ideo et ab hoībus cōculcam. **A**udite quod dicat ecclesia. **Q**ue ecclesia:

Elia I^a.
t paucitatē.
t nūncia.

Que cōgregauit populos in mundo. **Q**ue ecclesia: **Q**ue cōgregauit regnauit seruāt dominum. **A**nota vocib⁹ vñis et falsis opinione⁹ vestris querit a deo ut exiguitatē dierum suorum annūciat sibi: et iuuenit dominum dixisse. **E**cce ego vobiscum sum usque in consummationē seculi. **D**ic vos dicitis. **B**e nobis dixit: nos sumus: nos erimus usque in consummationē seculi. **I**nterrogetur ipse christus cui dictum est: **E**xiguitatē die⁹ meorum annūcia mihi. **E**t predicabit inquit hoc euāgeliū in universo orbe in testimoniū oībus gentib⁹: et tunc veniet finis. **Q**uid est quod dicebas: **S**ic certe fuit et periret. **B**sum audi annūciatē exiguitatē die⁹ meorum. **P**redicabit inquit hoc euāgeliū. **E**bis: **I**n toto orbe terrarū. **Q**uib⁹? **I**n testimoniū oībus gentib⁹. **Q**uid postea: **E**t tunc veniet finis. **H**o vides adhuc esse gentes: in quib⁹ nondū est predicatum euāgeliū: **Q**uiz ergo necesse sit impleri quod dominus dixit. **E**xiguitatē dierum meorum annūciāt ecclesie. ut predicetur hoc euāgeliū in omnib⁹ gentib⁹. et tunc veniet finis: quid est quod dicas iam perisse ecclesia de oībus gentib⁹. qn ad hoc predicatur euāgeliū. ut possit esse in omnibus gentib⁹: **E**rgo usque in fine seculi ecclesia in omnib⁹ gentib⁹: et ipsa est exiguitas dierum. quod exiguum est omne quod finit: ut iam in eternitatē ab ista exiguitate transeat. **P**ereat heretici: pereant quod sunt: et inueniantur ut sint quod non sunt. **E**xiguitas die⁹ usque in fine seculi erit. **E**xiguitas die⁹ id: quod totū hoc tempore. nō dico ab hoc hodierno die usque in fine seculi. sed ab Adā usque in fine seculi. exigua gutta est cōpata eternitati. **N**on ergo blandianū sibi cōtra me heretici: quod dixerunt. exiguitatē dierum meorum: quasi nō permanuerunt usque in fine seculi. **Q**uid enim addidicisti: **N**e reuoces me in dimidiū die⁹ meorum. **N**oli quoniam heretici loquuntur: sic mecum agere. **U**sque in fine seculi me produc: non in dimidiū dierum meorum. **E**t prouice mihi dies exiguo: ut dones mihi postea dies eternos. **Q**uare ergo de exiguitate dierum requisisti: **Q**uare: **U**is andire: **I**n generatione et generatione anni tui. **I**deo ergo de diebus exiguis quoniam: quod licet usque in fine seculi durent mecum isti dies: exigui sunt in cōparatione dierum tuorum. **A**nni enim tui in generatione generationum. **Q**uare nō ait: anni tui in secula seculorum. sic enim magis sollet eternitas significari in sanctis scripturis: sed ait: **I**n generatione generationum anni tui: **G**ed qui anni tui: **Q**ui nisi qui nō veniūt

Elia I^a.
t dimidio.

Elia I^a.
t generatio
t generatio

ut transeat? Qui nisi q̄ nō iō venūt vt non
sint? Qis em̄ dies in hoc tpe ideo venit vt
nō sit: oīs hora, omnis mēsis, oīs annus.
Nihil hor̄ stat: anteq̄ veniat erit, cū vene
rit nō erit. Illi ḡ anni tui eterni: anni tui q̄
nō mutātur; in generatione generationum
erūt. Est quedā generatio gnātionū: in il
la erūt anni tui. Que ista est: Est qdām t si
b̄ si agnoscam? in illa erim?: t anni dei in no
bis erūt. Quō in nobis erūt: Quō ip̄e de?
in nobis erit: vñ dictū est. Ut sit deus oīa
in oībus. Nō em̄ aliud anni dei: t aliud ip
se de?: s anni dei eternitas dei ē. Eternitas
ip̄a dei substātia est. q̄ nihil habet mutabi
le: ibi nihil est p̄tertū quasi iaz nō sit. nihil
est futurū q̄si nondū sit. s nō est ibi nisi est.
Nō ē ibi fuit t erit? qr t qd̄ fuit iam nō est.
t qd̄ erit nōdū est: sed q̄cquid ibi est nō ni
si est. Merito sic misit deus famulū suum
Moysen. Quesiuit em̄ nomē mittentl se.
req̄siuit t audiuit: nec desertū est desideriū
p̄cupiscentie bone. Quesiuit aut̄ nō quasi
curiositate p̄sumendi: sed necessitate muni
strandi. Quid inqt dicā filijs isrl. si dixerit
mibi. quis te misit ad nos? Et ille indicās
se creature creatorē. deū hōi: imortale mor
tali. eternū tpali: Ego inqt sum q̄ sum. Lu
dices ego sū. Quis: Laius. aliis Luci
us: ali' Abra'. Aliud ne dices nisi no
mē tuū dices. Hoc expectabat deo.
Hoc em̄ erat q̄situ. Quid vocaris: A quo
me nūssū esse respōdebo q̄rentib?: Ego sū.
Quis: Qui sū. Hoc ē nomē tuū. Hoc est
totū qd̄ vocaris. Nō eē tibi nomē ip̄m eē
nisi quicqd̄ est aliud tibi cōparatū inueni
re nō esse vere. Hoc est nomē tuū. Expri
me hoc idem meli?. Glade inqt. t dic filijs
israel: qui est misit me ad vos. Ego sū q̄ sū:
qui est misit me ad vos. Magnū ecce est:
magnū est. Ad hoc hō qd̄ est: Ad illud tā
magnū est hō quid est q̄cqd̄ est. Quis ap
prehēdat illud esse: Quis ei? p̄ticeps fiat:
Quis anhelet: Quis aspiret: Quis ibi se
esse posse p̄sumat: Noli despare hūana fra
gilitas. Ego sum inqt de' Abraaz: t deus
Isaac. t de' Jacob. Audisti qd̄ sim apud
me: audi t qd̄ sim p̄pter te. Hoc igit̄ eterni
tas vocavit nos: t erupit ex eternitate ver
bū. Iā eternitas. iā verbū: t nondū tpus.
Quare nōdū tpus: Quia factū est t tps.
Quō factū est t tps: Qia p̄ ip̄m facta sūt:
t sine ip̄o facto est nihil. O verbū aī tēpa
q̄ qd̄ facta sunt tps. natū est in tpe cū sit vi
ta eterna: vocans tpales faciens eternos.

Hec generatio generationū. Generatio
em̄ vadit: generatio venit. Et videtis ge
nerationes homīs sic esse in terra: tāq̄ in ar
bore folia. Sed in arbore oliue vel lauri v̄l
cuiusq̄ alteri? q̄ toto tpe fronde vestita ē:
sic tanq̄ folia genus humānū terra portat
plena ē hoībus: sed cū alijs morietib?. alijs
nascendo succedunt. Semper em̄ arbor illa
veste viridi ornata ē. H̄z subter attende q̄
multa calces arida folia. Ergo fuit genera
tio sub Adā: trāsijt. Nati sunt inde quidā
futuri p̄ticipes eternitatis dei etiā illo tpe.
Inde em̄ Abel: inde Seth: inde Enoch.
Trāsijt illa gnātio: venit diluvium. remāsit
vna dom⁹. Et illa gnātio dedit alijs: ip̄m
Noe. t tres filios ei⁹. t tres nurus ei⁹. In
tota em̄ domo ista octonaria solus vñ pec
cator inuētus ē. Accessit numer⁹ sup̄ori ge
neratiōi. Beinde de trib⁹ filijs Noe: tāq̄
de tribus mēsuris farine implet⁹ est orbis.
Elect⁹ est Abraā Isaac t Jacob: sc̄i viri
patriarche placuerūt deo. Dedit t illa ge
neratio sequētes etiā generatētes. Dederūt
pphetas: dederūt p̄cones dei. Cenit etiā
postea t ip̄se dñs nōster Jesus ch̄rist⁹: mi
sit fermentū in tres mēsuras farine quo us
q̄fermentef toā. T̄pibus in terra carnis
illi⁹ fuerāt ap̄li. fuerūt sancti: post illos alij
sc̄i. Et nūc in noīe ch̄risti q̄cūq̄ sunt sanc
ti. t post illos quicūq̄ erūt: t vsc̄ in finem
seculi quicūq̄ sancti. Be tot gnātioib⁹ col
liges oīs sanctas ples oīm generationū: t
facies inde vñā generationē. In ista gene
ratione gnātio anni tui. id ē eternitas il
la: in illa generatione erit q̄ de oībus gene
rationib⁹ colligatur. t in vñā redigitur. ip̄a
p̄ticeps erit eternitatis tue. Letere gnātio
nes implendis t̄pibus generantur: ex qui
bus illa in eternū regeneratur. mutata vi
uificabitur: erit idonea portare te. vires ac
cipiens a te. In generatione generationū
anni tui. ~~In principio terrā tuā~~ ^{Alia līra.}
~~fundasti dñe.~~ Non eternitatē tuā: qr p̄
cedis omnia que fecisti. ~~Principio tu dñe~~
terrā fundasti. Et op̄a manū tuarū
sūt celi. ~~Ipsi peribut tu aut p̄ma~~
nes: t oīs sicut vestimentū vetera
sc̄et. ~~Et sic optorū mutab eos t~~
mutabut: tu v̄o idē ip̄e es. Lu q̄ es? ^{Alia līra.}
Idē ip̄e es. Lu q̄ dixisti. Ego sūz q̄ sū: idē
autem. ip̄se es. Et q̄uis etiā ip̄a si cēnt nūli ex te. t
pte. t in te: tū si qd̄ ip̄se es. Lu v̄o idē ip̄se
es. Et anni tui nō deficiet. Illi anni tui
nō deficient: illi anni tui q̄ erūt in genera

^{t nō habet.}
~~t Initio tu dñe~~

¶ Psalmus

CI

tione generationū. nō deficient. Hec ergo sciens exiguitatē dierum meorū quererē a te: nisi scire omnes dies seculi ab initio vsq; in finē exiguos esse in cōparatione eternitatis tue. Nomi ergo vñ interrogaueris? nō se extollat heretici. quasi exigui dies suerint ecclesie toto orbe diffuse: nā tvlsq; in finē cū sint. exigui sunt. Quare exigui sunt? Qm qnigz finiendi sunt. Anni illi qui erūt in generatiōe generationū. vi amādi. hi de siderandi: his suspirādū. ppter hos in vnitate pmanendū. ppter hos qcquid hereticorū mali est deuitandū. ppter hos pditis respondendū: ppter hos lucrādi qui errauerant et reuocando q perierāt: illic debet esse desideriu. Sz tñ vt verbosis. vt male garrulis. vt calūniosis susurrātib⁹ detractorib⁹ respōdeā: ideo mibi annūcia exiguitatē dierū meorū. et ne me reuoces in dumidiū diez meorū: vt ante me auferas de terra quā totus orbis euāgelio repleatur. cōtra respositionē dñi mei dicētis. Oportet p dicari euāgelīu hoc in toto orbe terrarū in testimonīū omnib⁹ gentib⁹: et tūc veniet finis. Quid ad h fratres: Plana sūt: manifesta sūt. Be⁹ fundauit terrā: scimus: opa manū ei⁹ sunt celi. Ne putetis em qsi aliud deū facere manu. aliud verbo: qd facit verbo. h facit manu. Nō em distinct⁹ ē corporeis mēbris: q dixit. Igo sum q sum. et forte verbū ei⁹ est manus eius. Lerte manus ei⁹ est virt⁹ eius. Quia em dictū ē. Si at firmamentū. et factū est firmamentū: verbo intelligit fecisse. Quia verbo dixit. Faciam⁹ hoīem ad imaginē et similitudinē nostrā: qsi manu videſ fecisse. Audi g. Opera manū tuarū sūt celi. Ecce qd vbo fec. vtiq; etiā manib⁹ fecit: qz virtute sua fecit. qz p̄tate sua fecit. Attende poti⁹ qd fecerit: et noli qz rere quō fecerit. Adultū ē em te cōprehēdere quō fecerit: cū teipsum sic seferit. vt prius sis seru⁹ obediēs. et postea fortasse amicus intelligēs. Ergo opa manū tuarū sunt celi: ipi peribūt tu aut pmanes. Apte dixit hoc apls Petr⁹. Celi erāt olim de aqua. et p aquā p̄stituti dei verbo: p qd qui fact⁹ est mūdus ab aqua inūdatus de perīt. Terra aut et celi q nunc sunt: codez verbo repositi sunt igni reseruādi. Jam ergo dixit perisse celos p diluui: perisse aut nouimus celos fm quantitatē et spacia ae ris huius. Excrevit em aqua. et totā istam capacitatē vbi aues volitat occupant: ac sic vtiq; celi perierūt. p̄linqui terris: celi fm

quod dicitur aues celi. Hunc aſit et celi celorum superiores in firmamēto: sed vtrū et ipi p̄turi sint igne: an hi soli celi q etiā diluvio perierunt: disceptatio est aliquāto scrupulosior inter doctos. nec facile maxie in angustia temporis explicari pōt. Bimittamus ergo eā vel differam⁹: nouerimus tñ perire ista. deū manere. Et si manēt quedā cū deo que facta sunt a deo: nō manēt in se sed in deo. nō recedendo a deo. Quid em: Dictrū sum⁹ fratres quod angelī peritūr sunt igne: quo incendetur mūdus: Absit. Sed quid: Bicemus q angelos de⁹ nō fecerit: Absit. Sed qd dicemus: Et vnde es sent: si nō ab illo facti essent: Ipe dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. Bicū est em hoc cū opm eius cōmemoratio si eret: in quib⁹ et angeli nominati sūt. Erunt g cū illo angeli etiā mūdo igne flagrāte: et erit incendiū mūdi. nō incendēs sanctos dei. Qd fuit caminus regis trib⁹ pueris: h erit ardens mūdus iustis in trinitate signis. Forte hic celos etiā nō importune intelligimus ipos iustos sanctos dei i quib⁹ manēs de⁹ intonuit p̄ceptis. coruscavit miraculis: imbrificauit terrā sapientia vitalis. Celi em enarrant gloriam dei. Sed nunquid etiā ipsi peribūt: An scđm quendam modū peribūt: Scđm quē modū: Scđm vestimentū. Quid est scđm vestimentū: Scđm corpus. Vestimentū em anime corporis. Bñs em vestimentū noi auit vbi ait: Nōne aia plus est qz esca: et corpus pl⁹ qz vestimentū: Quō ergo perit vestimentū: Et si exterior hō noster corrūpit: sed interior renouat de die in diē. Ergo ipi vbi ait: Si g fm corpus: tu aut pmanes. Si g fm corpus peribunt: vbi resurrectio mortuorum: Ubi exēpluz mēbroz qd p̄cessit in capite: Ubi: Uis audire: Mutabit⁹. Nō tale erit qle fuit. Audi Ap̄lm dicētē. Et mortui resurget icorrupti: et nos imutabimur. Quō imutabimur: Seminat corp⁹ aiale: surget corpus spirituale. Ergo seminat mortale: resurget imortale. Ergo seminatur corruptibile: resurget incorruptibile. Mutationē itaq; expectamus: ita peribūt celi: et imutabuntur celi. Sed fortasse sanctoz corpora nō recte dicuntur celi. Si non portant deum: nō sūt celi. Et vnde mihi inquit pbas qz portant deū: Isqz adeo ne excidit tibi: glorificate et portate deū in corpore vestro: Ergo tales celi peribūt: sed nō ineternum: peribunt ut mutent. An nō hoc dicit

psalm⁹? Lege sequētia. Et omnes sicut vestimentū veterascent: et sicut opertoriū mutabis eos et mutabunt; tu autē idē ipse es et anni tui nō deficient. Vestē audis: cooper torium audis: et aliud q̄z corpus intelligis. Speremus ergo etiā mutationem corporū nostrorū: sed tñ ab illo qui erat et ante nos: et manet post nos: a quo sum⁹ qđ sum⁹? ad quē veniemus cū fuerimus mutati: mutantē nō mutati. facientez nō factū. mouentez sed manentez. Et quō intelligi a carne et sanguine potest. Ego sum qui suscitu vero idē ipse es: et anni tui nō deficient. Sed nos ad illos annos cū his pannosis annis qđ sumus. Et illi q̄ sunt: Nec tñ de sperare debemus. Jam enim magnitudine quadā et excellentia sapientie dixerat. Ego sum q̄ sum: et tñ ad nos consolandoz. Ego sum inquit deus Abraā et de⁹ Isaac et de⁹ us Jacob. Et nos Abrae semē sumus: et nos q̄uis abiecti. q̄uis terra et cinis: in illo speram⁹. Serui sum⁹? sed ppter nos dñs n̄ formā serui accepit: ppter nos mortales imortalis morivoluit. ppter nos exemplū resurrectionis ostendit. Ergo sperem⁹ nos vētuos ad hos annos stātes. in quib⁹ nō circuitu solis peragunt dies: sed manet qđ est sicuti est. qz hoc solū vere est. Nos autē vtrū aliqui ibi esse possimus dic. Audi et vi de vtrū debeas desperare. Audi qđ sequit. **Fili⁹ seruoꝝ tuor⁹ inhabitabūt:** *Alia lfa.* **Ubi inhabitabūt: nisi in annis nō deficiētibus: fili⁹ seruoꝝ tuor⁹ inhabitabūt.** *Alia lfa.* **Et semen eorū in seculū seculi dirige tur.** *nō habet.* In seculū seculi. in seculum eternum. in seculū manēs: sed fili⁹ inquit seruoꝝ tuorum. Ad tuendū ne nos serui dei sumus: et fili⁹ nostri ibi futuri sint non nos. Aut si nos fili⁹ sumus seruoꝝ tuorum. qz fili⁹ sumus apostolorū: quid dicturi sumus? Que nā tandem audacia tā infelix filiorū subnascenti um. et recenti successiōe gloriātū: que audat dicere: nos ibi erimus. apostoli ibi nō erunt: Absit hoc a pietate filiorū? absit a fide parvulorū: absit ab intelligentia grandi um. Ibi erūt et apli arietes pcedunt: agni sequuntur. Quare ergo fili⁹ seruoꝝ tuor⁹: et nō de cōpēdio serui tui: Et apli serui tui: et fili⁹ eoz serui tui: et istoz fili⁹ nepotes illoꝝ: qđ nū serui tui: Omnes cōpendio inclu deres: si diceres serui tui inhabitabūt. Eli deam⁹ qđ nos voluerit admonere. Est. n. quiddā gestū in prioribus seculis. Per q̄ draginta ānos fili⁹ israel attriti sunt in bere

mo: nullus eorū intravit in terrā pmissio nis: sed fili⁹ eorū. Intrauerūt sane qz ita re cordaniur nisi fallor̄ duo: ceteri nō. Intra runt de tot milib⁹ duo. Laboratuꝝ ē cū eis tñ. Qz deus nō laborat: certe laborauerūt serui ipsius. Quāta ptulit. quāta audiuit Moyses p hoib⁹ n̄ i traturis in terrā pmissiōis. Intrauit fili⁹ eoz: qđ significat: Intrauit noui hoies: veteres nō i trabūt. Inde tñ intrarūt duo: vn⁹ et viuitas: tanq̄ caput et corpus. christus et ecclia cū omni illa no uitate: id est filiorū. Ergo fili⁹ seruoꝝ tuorū inhabitabunt. Filii seruoꝝ oga seruorum sunt. Nemo ibi habitabit: nisi p opera sua. Quid igit̄ est et filii habitabūt: Nemo glorietur se habitaturū si dicit se seruum dei: et oga nō habet. Non enim habitabunt nisi filii. Quid ē ḡ: fili⁹ seruoꝝ tuor⁹ inhabitabūt: Serui p opera sua inhabitabūt: serui p filios suos inhabitabūt. Moli ḡ esse sterilis. si vis habitare: pmitte fetus q̄s seq̄ris. pmitte do nō effere do. Filii tui te deducāt ad terrā pmissiōis: terrā viuentū nō morientū. Cur hic viuis in hac pegrinatōe illi antecedat: suscipiat te ppter refectionē carnalē. Filius Joseph a fcessit Jacob in egyptū: et ait pa tri suo et fratrib⁹ suis. Ego pueni pparare vob escas. Precedat ḡ fili⁹ tui: pcedant te oga tua. Quales filios pmiserebāt et seq̄r̄.

Explicit Tract. de ps. CI.

Incipit Tract. de ps. CII.

Prefatio.

In omni munere dñi dei nři: in oī ei⁹ pisolatōe: in omni correptiōe: in grā quā donare dignat⁹ est: i indulgētia q̄ nob̄ nō b̄ redcidit qđ debebat: in oībus opibus ei⁹: b̄sidicat aia nřa dñm. **Hoc em̄ cātāvum⁹.** Inde incipit psalm⁹ de q̄loqm̄. donāte ipo qđ possimus: Quē nřa aia b̄sidicat. Unusq̄s nostrū excitet et exhortet aliam suā: et dicat ei:

Expositio psalmi.

Benedic aia mea dñm. *Alia lfa.* Et omnes nos: et q̄ vbiꝝ sunt fratres in christo: vnuis homo. cui⁹ caput in celo est. Exhortet ipse vn⁹ homo aiam suam: et dicat ei. B̄sidic aia mea dñm. Ob audit. obtpat: facit b̄. p̄suadet ei: nō ex do nis nostrī. si ex illi⁹ quē b̄sidicat aia nostra. Suscepit em̄ psalmus iste ostēdere nobis quare benedicat aia nostra dñm: quasi ei respōdisset aia sua. Quare nūbi dicas: benedic dñm: Audiam⁹ ergo: audiat ipa aia nostra: p̄sideret omnia quib⁹ excitef: ne pi